

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

SPECIALIZAREA: SILVICULTURĂ

GRILE EXAMEN DIPLOMĂ - SESIUNEA IULIE 2025

DISCIPLINA: BOTANICĂ

Nr. crt.	ENUNȚ ȘI VARIANTE DE RĂSPUNS
1.	Fructul este întâlnit: A. atât la gimnosperme cât și la angiosperme B. numai la angiosperme C. numai la gimnosperme.
2.	Care dintre următorii reprezentanți fac parte din familia <i>Pinaceae</i> : A. <i>Asplenium scolopendrium</i> , <i>Ceterach officinarum</i> , <i>Rosa canina</i> , <i>Polypodium vulgare</i> B. <i>Abies alba</i> , <i>Pinus sylvestris</i> , <i>Picea abies</i> C. <i>Taxus baccata</i> , <i>Taxodium distichum</i> , <i>Thuja orientalis</i>
3.	Din categoria spermatofitelor fac parte: A. ferigile, gimnospermele și angiospermele B. coniferele și magnoliofitele C. gimnospermele și angiospermele.
4.	Rădăcina gimnospermelor are: A. ramificare monopodială B. ramificare dicotomică C. ramificare simpodială.
5.	Ramificarea simpodială a tulpinii gimnospermelor o întâlnim la: A. <i>Pinus nigra</i> B. <i>Taxus baccata</i> C. <i>Thuja occidentalis</i> .
6.	Organul calitativ nou ce apare la conifere este: A. fructul B. sămânța C. ambele.
7.	Care din următorii reprezentanți au florile solitare și nu grupate în inflorescențe caracteristice de tipul conurilor: A. <i>Abies alba</i> B. <i>Picea abies</i> C. <i>Taxus baccata</i> .
8.	Care este deosebirea dintre brad și molid: A. la brad frunzele sunt cu baza dilatată și după cădere lasă o cicatrice netedă pe ramuri iar conurile sunt erecte spre deosebire de molid unde frunzele sunt dispuse pe mici protuberanțe, după cădere ramura este zgrăbunțoasă iar conurile sunt pendule B. conurile femeiești la brad cad în totalitate iar la cele de molid cad doar solzii carpelari C. conurile femeiești de molid rămân pe plantătoată viața plantei spre deosebire de cele de brad unde aceste cad în totalitate

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

9.	Care din următoarele specii sunt cultivate la noi și nu se găsesc în flora spontană a României: A. <i>Picea pungens</i> cv. <i>argentea</i> , <i>Abies concolor</i> , <i>Pinus nigra</i> B. <i>Taxodium distichum</i> , <i>Abies alba</i> , <i>Pinus mugo</i> C. <i>Picea abies</i> , <i>Pinus sylvestris</i> , <i>Larix decidua</i> .
10.	Angiospermele sunt: A. cele mai tinere plante din punct de vedere evolutiv B. plante fără fructe C. plante adaptate la cel mai înalt grad la viața acvatică
11.	Angiospermele au luat naștere din: A. ferigi B. gimnosperme C. au urmat o linie paralelă, independentă de primele două categorii)
12.	Care dintre următoarele caractere sunt întâlnite la angiosperme: A. dubla fecundație, apariția ovarului, reducerea progresivă a gametofitului cu diversificarea extremă a sporofitului, înmulțirea prin spori și varietatea extremă a formelor de viață B. dubla fecundație, apariția ovarului, reducerea progresivă a gametofitului cu diversificarea extremă a aporofitului, diversificarea extremă a nutriției și varietatea extremă a formelor de viață C. înmulțirea prin semințe, plante fără flori, sunt numai plante lemnoase, au vase lemnoase din categoria traheidelor scalariforme.
13.	Angiospermele au apărut în: A. prima jumătate a mezofiticului B. a doua jumătate a mezofiticului C. în neofitic.
14.	Angiospermele sunt grupate în: A. 3 clase B. 2 clase C. 4 clase
15.	Gimnospermele actuale se caracterizează prin: A. sunt exclusiv lemnoase și au organe reproducătoare unisexuate C. sunt exclusiv lemnoase și au organe reproducătoare bisexuate (hermafrodite) D. sunt preponderent erbacee, mai rar lemnoase și au organe reproducătoare bisexuate
16.	Din cadrul familiei <i>Pinaceae</i> fac parte speciile: A. <i>Thuja orientalis</i> , <i>Juniperus communis</i> și <i>Pinus nigra</i> B. <i>Pinus sylvestris</i> , <i>Picea abies</i> și <i>Taxus baccata</i> C. <i>Abies alba</i> , <i>Pinus strobus</i> și <i>Larix decidua</i>
17.	<i>Pinus strobus</i> prezintă: A. frunze aciculare de culoare verde închis, grupate câte 3 B. frunze solzoase dispuse în plan vertical C. frunze aciculare de culoare verde -albăstrui, grupate câte 5
18.	<i>Picea abies</i> prezintă: A. ritidom brun-roșcat crăpat longitudinal B. ritidom neted de culoare cenușie C. ritidom verde-cenușiu care se exfoliază în placi
19.	<i>Abies alba</i> se caracterizează prin: A. coroana în tinerețe îngust-piramidală, apoi largă și rotunjită, adesea neregulată

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

	B. coroană cilindric-piramidală, compactă, la vârste mari apare așa numitul “cuib de barză” C. coroana piramidal-conică până la vârste înaintate
20.	<i>Picea abies</i> prezintă: A. înrădăcinare trasantă care conferă o slabă rezistență la vânt B. înrădăcinare tipic pivotantă C. înrădăcinarea este trasantă, puternic întinsă lateral
21.	<i>Larix decidua</i> se caracterizează prin: A. lujeri de două tipuri, cei lungi subțiri, gălbui, glabri, cei scurți negricioși B. lujeri roșcați cu muguri roșii C. lujeri galben-cenușii, muguri ovoid-ascuțiți
22.	<i>Pinus nigra</i> prezintă: A. scoarța albicioasă cu ritidom inelar B. scoarța cenușie negricioasă, cu ritidom timpuriu, gros, larg crăpat C. scoarța este brun-cenușie și formează un ritidom subțire neexfoliabil
23.	<i>Pinus mugo</i> se numește popular: A. Pin strob sau Pin neted B. Pin negru sau Pin austriac C. Jneapăn, Jep sau Cățun
24.	<i>Abies alba</i> se caracterizează prin: A. prezența conurilor sesile, ovoid-conice, 5-8 cm, simetrice, brune-gălbui lucitoare B. conuri pendente, ovoid-cilindrice, scurt pedunculate C. conuri erecte, cilindrice, 10-20 cm, brune
25.	Frunzele la <i>Abies alba</i> sunt: A. scvamoase, dispuse în plan orizontal B. în formă de evantai, cu nervațiune dichotomică C. aciculare, la vârf emarginate, pe dos cu 2 dungi albicioase de stomate
26.	Conurile femele de la <i>Pinus sylvestris</i> sunt: A. de 3-7 cm, ovo-conice, brune sau cenușii-mat, ușor asimetrice la bază B. de 10-20 cm, erecte, cilindrice, brune C. mici, de 17-25 mm, scurt pedunculate, după diseminare pendente
27.	<i>Picea abies</i> formează: A. păduri întinse numite „molidișe”, B. brădeto-făgete C. cărpinete
28.	Molidul are: A. lemnul fără duramen evident, moale, ușor, rezistent; B. lemnul are duramen brun-roșcat, canale rezinifere rare, este calitate superioară C. lemnul este moale, se așchiază prin debitare, are duramen neevident albicios
29.	<i>Larix decidua</i> este o specie: A. unisexual monoică B. unisexuală dioică C. bisexuală
30.	<i>Larix decidua</i> prezintă: A. conulețe ovoid sferice, erecte, roșii-purpurii, violacei sau verzui;

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

	B. conuri erecte, cilindrice, 10-20 cm, brune; solzi lățiți-rotunjiți sub formă de sapă C. conuri cilindrice, 5-10 cm, cu solzi imbricați și bractei ascunse
31.	Semințele de la molid sunt: A. de 3-4 mm, aripate, brune B. de 4-5 mm, brune închis, fără punji de rășină, cu oaripioară de 12-16 mm C. au circa 7 mm, sunt aripate, brune, la 1 kg intrând aproximativ 100.000 bucăți
32.	<i>Picea abies</i> are frunzele: A. aciculare, persistente, 1-2.5 cm, rigide, ascuțite, tetramuchiante B. liniar turtite, de 2-3 cm, moi, pe față verzi lucitori, pe dos cu 2 dungi albicioase de stomate, ascuțite C. de 2-3 cm, rigide, înțepătoare, ușor recurbate, înghesuite pe partea superioară a lujerului; nu au miros.
33.	<i>Pinus sylvestris</i> prezintă: A. coroana început conică, apoi neregulată, turtită, tabulară, curamuri orizontale B. coroana conică cu verticile regulate, ramurile de ordinul II fiind concentrate spre vârful celor de ordinul I C. coroana este piramidal-conică până la vârste înaintate cu ramurile sunt dispuse vertical pe trunchi
34.	<i>Pinus sylvestris</i> are: A. semințele sunt mari, 5-6 mm, aripate, brune, uneori pestrițe, cu oaripă neagră strălucitoare, la 1 kg intrând circa 50.000 bucăți; B. semințele de 3-4 mm, aripate, brune, la 1 kg intră circa 160 000 bucăți C. semințele de 3-5 mm, aripate, cenușii-negricioase, prinse în aripioară într-un clește
35.	Lujerii de la <i>Abies alba</i> sunt: A. cenușii, netezi, scurt păroși, cu cicatrici circulare netede. B. viguroși, glabri, bruni-gălbui C. brun-roșcați, cu peri scurți și muguri nerășinoși
36.	<i>Gimnospermele</i> au reprezentanți cu: A. frunze caduce B. frunze sempervirescente C. atât cu frunze caduce cât și cu frunze sempervirescente
37.	Dubla fecundație este caracteristică: A. Gimnospermelor (pinofitinelor) B. Angiospermelor (magnoliofitinelor) C. ambelor grupe de organisme.
38.	Coniferele sunt: A. plante cu flori și semințe B. plante cu fructe C. plante cu spori
39.	<i>Fagus sylvatica</i> are: A. înrădăcinarea în primii 5-6 ani este pivotantă, apoi fasciculată cu ramificații laterale mult întinse la suprafață B. înrădăcinare este pivotant-trasantă, destul de superficială. C. înrădăcinarea este pivotant-trasantă, mult ramificată

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

40.	<i>Fagus sylvatica</i> prezintă: A. scoarța netedă, cenușie, cu pete mari albicioase care sunt în fapt niște licheni crustacei; nu formează ritidom decât foarte rar la bătrânețe și numai la bază B. scoarța netedă, cenușiu-verzuie, subțire și nu formează ritidom C. scoarța cenușie, subțire, netedă
41.	<i>Fagus sylvatica</i> are: A. coroană ovoidă, deasă, ce acoperă bine solul B. coroana la arborii izolați larg ovoidă, deasă, cu ramurile principale îndreptate în sus C. coroana este neregulată, afânată, cu numeroase ramuri subțiri ce poartă lujerii pendenți
42.	Florile la <i>Acer pseudoplatanus</i> sunt: A. unisexual monoice, grupate în amenți pendenți B. bisexuale, grupate în calatidii C. poligame, andromonoice, verzui-gălbui, grupate în panicule bogate pendente, de 5-15 cm
43.	Fructele speciei <i>Acer pseudoplatanus</i> sunt: A. achene de 8-10 mm, verzi la început, brune după coacere B. disamare, cu nucule convexe și aripi de 3-6 cm C. capsule neregulat dințat
44.	<i>Fagus sylvatica</i> se caracterizează prin: A. lujerii subțiri, zvelți, geniculați, la început pubescenti și glanduloși, apoi verzui-bruni B. lujerii sunt subțiri, geniculați, cu lenticele albicioase, spre vârf pubescenti sau glabri C. lujeri subțiri, fin pubescenti
45.	<i>Fagus sylvatica</i> prezintă: A. muguri alterni, conici fusiformi, la vârf păroși, mai mici decât cei defag (5-8 mm), alipiți de lujer B. muguri alterni, lung-fusiformi, mari de 2-3 cm, depărtați de lujer, cusolzi bruni, numeroși, cei floriferi sunt mai lungi și mai umflați C. muguri alterni, 3-5 mm, cu patru muchii
46.	<i>Fagul</i> are: A. frunze ovate eliptice, 5-10 cm, acuminate, la bază rotunjite, dublu serate, pe dos sericeu păroase B. frunze mai mici, 2-5 cm, mărunț dublu serate, ciliate, pe dos pubescente, cu pețiol scurt și păros, C. frunze eliptice sau ovate, 5-10 cm, acute, la bază rotunjite, cu marginea întreagă, ondulată sau distanțat denticulată, în tinerețe cu perimoi pe ambele fețe și ciliate pe margini, mai târziu glabre pe față, pielose, cu un pețiol de circa 1 cm
47.	Florile la <i>Fagus sylvatica</i> sunt: A. unisexual monoice, grupate în amenți pendenți ce apar în aprilie B. unisexual monoice, cele masculine grupate în amenți, câte 2-4 și sunt formați din anul precedent, iar cele femele apar primăvara devreme prin februarie-martie C. unisexual monoice, cele masculine sunt grupate în capitule pendente lung pedunculate, cu perigonul florilor masculine înformă de pâlnie cu 5-6 lacinii, cele florile femele sunt câte două, rar trei, stau erect pe pedunculi scurți, înconjurate de un involucru ruginiu păros

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

48.	Fructele speciei <i>Fagus sylvatica</i> sunt: A. achene de 8-10 mm, verzi la început, brune după coacere, lat ovoide, turtite, costate longitudinal, la vârf cu două stile și resturi de perigon B. achene trimuchiate (jir), brun-roșcate, 1-1.5 cm, stau câte două închise complet într-o cupă lemnoasă prevăzută la exterior cuperi și apendiculi subulați, țepoși; la 1 kg intră 3000-5000 bucăți C. achene mai mici, fiecare la baza unui involucru ce numai este trilobat ci ovat ascuțit, nesimetric, neregulat dințat
49.	Maturația fructelor la <i>Fagus sylvatica</i> este: A. anuală, iar fructele se coc prin octombrie B. anuală, iar fructele se coc prin septembrie-octombrie, periodicitatea este de 4-6 ani, cu fructificații slabe între două fructificații succesive, numite "stropeli" C. anuală, fructele se coc prin iulie
50.	Fagul: A. lăstărește puternic și nu drajonează B. lăstărește slab și numai în tinerețe și nu drajonează C. lăstărește puternic, drajonează mai rar
51.	În România fagul: A. este specie de câmpie și deal și participă la constituirea pădurilor de șleau, alături de stejar, gorun, ulm de câmp, jugastru etc. B. formează tufărișuri pe coastele înșorite împreună cu stejarul pufos, vișinul turcesc, mojdreanul, scumpia, liliacul, intrând în compoziția formațiunilor de silvostepă numite <i>șibliacuri</i>. C. ocupă circa 2 milioane hectare (32%), pe văi umede poate coborâ până la 150-200 m, pe valea Cernei și până la 60-100 m pe Valea Dunării
52.	Optimul altitudinal pentru <i>Fagus sylvatica</i> este: A. În intervalul 100-450 m, dar urcă și în zona amestecurilor de fag cu rășinoase și a brădetelor; B. în intervalul 200-1400 m, poate urca până în zona molidului, iar la câmpie coborâ sporadic până în silvostepă C. de la 300-500 m la 1200-1400 m, frecvent în zona deluroasă și montană;
53.	<i>Magnoliopsidele</i> se recunosc prin: A. embrion cu un singur cotiledon, flori pe tipul 5 și frunze variat divizate B. embrion cu două cotiledoane, frunze variat divizate și flori pe tipul 3 C. embrion cu două cotiledoane, frunze variat divizate și flori pe tipul 4 sau 5.
54.	<i>Populus alba</i> are înrădăcinarea: A. Înrădăcinarea este relativ profundă, cu numeroase rădăcini laterale. B. pivotant-trasantă, mult ramificată la suprafață, fără nodozități C. pivotant-trasantă, adaptată la condițiile de sol, pe rădăcinile tinere apar nodozități cu aspectul unor mărele de culoare portocalie
55.	<i>Populus nigra</i> prezintă: A. Frunzele sunt dimorfice: cele de pe lujerii lungi sunt subrotunde, de 4-8 cm diametru, la vârf acute sau rotunjite, la bază trunchiate, rotunjite sau slab cordate, pe margini inegal serat-crenate, glabre, cu pețiol puternic comprimat, lung de până la 8 cm (de aceea, se mișcă la cea mia mică adiere de vânt) B. Frunzele sunt lung pețiolate, rombic-ovate, lung acuminate, la bază lat-cuneate sau evident cuneate, pe margini mărunț crenat-serate, iar pe dos glabre și de culoare verde-palidă; cele de pe brahiblaste au dimensiuni ceva mai reduse, iar la bază sunt trunchiate sau rotunjite

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

	C. Frunzele de pe lujerii lungi se aseamănă cu cele de pe lujerii scurți ai plopului alb sunt ovate, sinuat-dințate, sau lobulate, cenușii-tomentoase pe dos, cu pețiol tomentos, dar mult mai puțin turtit decât la plopul tremurător); cele de pe lujerii scurți sunt subrotunde, pe dos glabrescente, cenușii-verzui
56.	<i>Populus alba</i> are: A. frunze dimorfe: cele de pe lujerii lungi și de pe lăstari sunt, ovate până la rotund-ovate, 3-5 palmat-lobate, acute, alb tomentoase pe dos; cele de pe lujerii scurți sunt mai mici, ovate până la oblongi, pe margini numai sinuat-dințate sau lobulate, de asemenea, tomentoase pe fața inferioară, dar de culoare cenușie. B. frunze mai mici, 2-5 cm, mărunț dublu serate, ciliate, pe dos pubescente, cu pețiol scurt și păros C. frunze lanceolate, pubescente pe nervuri, de 10-15 cm lungime
57.	Florile de <i>Fraxinus excelsior</i> sunt grupate în inflorescențe de tip: A. panicul B. racem C. corimb
58.	Care dintre enunțurile următoare referitoare la florile de la <i>Populus alba</i> și <i>Populus nigra</i> este corect A. ambele specii au flori unisexual monoice B. ambele specii au flori hermafrodite C. ambele specii au flori unisexual dioice
59.	<i>Quercus pedunculiflora</i> se caracterizează prin: A. Ghindă mică de până la 2 cm lungime, cupă cu solzi plani sau slab convecși, niciodată gheboși, pubescenti. Ghindele așezate pe un peduncul relativ B. Ghindă mare, de 3-5 cm lungime și până la 2 cm grosime; cupă cu solzi gheboși, cu vârf lat, așezați în rânduri circulare, foarte caracteristici. Ghinde așezate pe un peduncul lung de până la 15 cm C. Ghindă ovoid-elipsoidală, obtuză sau trunchiată, de până la 2,5 cm lungime cu cupa lătit-conică, nu prea mare (maximum 1,2 cm înălțime), solzi caracteristici, liniar-lanceolați, dezlipiți de pereții cupei și peri deși, bruni-gălbui; Ghindele așezate sesil sau foarte scurt pedunculate, câte 2-8 la vârful lujerilor
60.	Florile la <i>Quercus petraea</i> sunt: A. unisexual-monoice, apar prin aprilie-mai, cele masculine sunt grupate în amenți, cele femele dispuse aproape sesil sau pe un peduncul foarte scurt, la vârful lujerilor B. unisexual monoice, atât cele masculine, cât și cele femele grupate în amenți ce se formează mai mulți la un loc pe același lujer din vara precedentă C. unisexual monoice, cele masculine sunt grupate în capitule pendente lung pedunculate, cu perigonul florilor masculine înformă de pâlnie cu 5-6 lacinii, cele florile femele sunt câte două, rar trei, stau erect pe pedunculi scurți, înconjurate de un involucru ruginiu păros
61.	Fructele speciei <i>Quercus robur</i> sunt: A. Ghinde grupate câte 2-5 pe un peduncul lung, de 3-6 (10) cm, prevăzute cu cupă lemnoasă, aproape semisferică, este acoperită cu numeroși solzi imbricați, triunghiulari B. achene trimuchiate (jir), brun-roșcate, 1-1.5 cm, stau câte două închise complet într-o cupă lemnoasă prevăzută la exterior cu peri și apendiculi subulați, țepoși; la 1 kg intră 3000-5000 bucăți C. achene mai mici, fiecare la baza unui involucru ce numai este trilobat ci ovat ascuțit, nesimetric, neregulat dințat

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

62.	<i>Quercus pedunculiflora</i> are frunzele: A. foarte diferite ca formă și mărime: lățimea cea mai mare este atinsă la mijloc sau spre vârf; la bază sunt cordat-auriculate, prinse pe un pețiol scurt de 4-10 mm; lobii mijlocii aproape perpendiculari pe nervura mediană. Pe față sunt verzi-întunecat, pe dos caracteristic cenușii-brumării, de regulă pubescente, cu peri fasciculați, rareori glabrescente B. îngrămădite către vârful lujerilor, de 8-16 cm lungime, variabile ca formă, de regulă rombico-ovate, la bază îngustate, neauriculate, Pe margini, frunzele sunt sinuat-lobate până la penat-fidate, cu 5-8 perechi de lobi rotunjiți, întregi sau slab lobulați, de dimensiuni descrescând începând de la mijloc spre vârf C. mari de 10-12 cm lungime și 6-12 cm lățime, concentrate spre vârful lujerilor, sunt lat până la obovat-eliptice, auriculate și sesile sau scurt pețiolate, cu lobii principali profunzi, dispuși simetric aproape orizontal, despărțiți prin sinuri foarte înguste, dosul laminei fiind moale și cenușiu-gălbui, păros. Sunt marcescente și apar după gorun și stejar, dar înaintea cerului
63.	<i>Quercus pedunculiflora</i> se caracterizează prin: A. înălțimi până la 25 m și tulpina dreaptă, cu ritidom ce se formează de timpuriu, mai gros și mai adânc crăpat decât la stejar. B. atinge înălțimi mari, de până la 40- 45 m și diametre de peste 1 m, cu ritidomul cenușiu închis, mai superficial, mai îngust și mai regulat brăzdat, cu solzi mărunți. C. atinge înălțimi mari, de peste 30m, cu ritidom caracteristic, brun-negricios, solzos, mai subțire decât la ceilalți stejari, moale și friabil.
64.	În România <i>Acer pseudoplatans</i>: A. vegetează la deal și munte, urcând până la 1500-1600 m înălțime. Participă ca specie de amestec, sub formă diseminată sau în mici buchete, în făgete, mai rar în gorunete de deal și mai frecvent în amestecurile de rășinoase cu fag B. este specie de câmpie și deal și participă la constituirea pădurilor de șleau, alături de stejar, gorun, ulm de câmp, jugastru etc. C. formează tufărișuri pe coastele înșorite împreună cu stejarul pufos, vișinul turcesc, mojdreanul, scumpia, liliacul, intrând în compoziția formațiunilor de silvostepă numite șibliacuri.
65.	Tulpina la <i>Acer pseudoplatanus</i> este: A. tulpina este destul de dreaptă (uneori cu neregularități); scoarța este cenușie în tinerețe iar de la 30-40 de ani dezvoltă un ritidom caracteristic, brun-gălbui, cu nuanțe roșcate. B. dreaptă, cilindrică, cu ramuri regulat verticilate dispuse orizontal și ritidom albicios C. dreaptă, cilindrică cu ritidom brun-roșietic, zgrăbunțos
66.	Florile la <i>Salix alba</i> sunt: A. dioice, cu scvame albe păroase, cele masculine grupate în amenți galbeni, 2-6 cm, cu câte două stamine, la bază cu două glande nectarifere, iar cele femele în amenți verzui B. unisexual monoice, cele masculine grupate în amenți, câte 2-4 și sunt formați din anul precedent, iar cele femele apar primăvara devreme prin februarie-martie C. unisexual monoice, cele masculine sunt grupate în capitule pendente lung pedunculate
67.	<i>Alnus incana</i> prezintă: A. scoarța netedă, cenușiu-verzuie, subțire și nu formează ritidom B. scoarța cenușie, subțire, netedă C. scoarța netedă, cenușie albicioasă, lucioasă, nu formează ritidom, crăpând puțin la bază la bătrânețe.
68.	<i>Alnus incana</i> are: A. coroană ovoidă, deasă, ce acoperă bine solul

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

	B. coroană neregulată, cu numeroase ramuri subțiri cepoartă lujerii pendenți C. coroana bogată, cu ramuri îndreptate în sus
69.	<i>Fraxinus excelsior</i> are: A. frunze ovat eliptice, 5-10 cm, acuminate, la bază rotunjite, dubluserate, pe dos sericeu păroase B. frunzele sunt imparipenat compuse, de 30-40 cm, cu 9-15 foliole sesile, ovat-lanceolate, acuminate, mărunț serate C. frunze ovat-lanceolate, glabre
70.	Florile la <i>Fraxinus excelsior</i> sunt: A. unisexual monoice, grupate în amenturi pendenți B. unisexual monoice, cele masculine grupate în amenturi, câte 2-4, iar cele femele în corimb C. bisexual, mici, negre-vioace, obișnuit poligame, lipsite de corolă și caliciu, grupate în panicule erecte la început, apoi pendente
71.	<i>Alnus incana</i> are: A. frunze ovat-eliptice, 4-10 cm, acuminate, cordate, lobulate sau dublu serate, verzi închise pe față, cenușii tomentoase pe dos B. frunze mai mici, 2-3 cm, dublu fidate, ciliate, pe dos pubescente, cu pețiol scurt și glabru, C. frunze ovat eliptice, 7-15 cm, cordate, dublu serate, pe dos stelat păroase
72.	Florile la <i>Alnus incana</i> sunt: A. unisexual monoice, grupate în capitule globuloase ce apar în iunie B. unisexual monoice, cele masculine grupate în corimbe multiflore C. unisexual monoice, grupate în amenturi ce se formează mai mulți la un loc pe același lujer din vara precedentă și care se deschid înainte de înfrunzire, prin februarie-martie
73.	Fructele speciei <i>Alnus incana</i> sunt: A. sunt samare pentagonale, 2-3 mm, brune, îngust aripate B. achene mai mici, fiecare la baza unui involucru ce numai este trilobat ci ovat ascuțit, nesimetric, neregulat dințat C. disamare lung aripate
74.	Maturația fructelor la <i>Alnus incana</i> : A. este multianuală B. este bianuala C. este anuală
75.	Fructele speciei <i>Alnus incana</i> sunt: A. achene de 8-10 mm, verzi la început, brune după coacere, lat ovoide, turtite, costate longitudinal B. păstăi de 5-10 cm, cu 3-10 semințe negricioase ce au tegument tare, necesitând forțare C. capsule cărnoase, globuloase, 3-5 cm, la exterior cu țepi mari, cu una, mai rar 2-3 semințe
76.	În România <i>Alnus incana</i> : A. este specie de câmpie și deal și participă la constituirea pădurilor de șleau, alături de stejar, gorun, ulm de câmp, jugastru etc. B. preia locul aninului negru la altitudini mai mari, frecvent în luncile montane; urcă în Carpații Orientali la 1300 m (aninișuri pure), dar coboară și în zona de dealuri (subzona stejarului) C. este o specie subalpină

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

77.	Corologia la <i>Fagus sylvatic</i> este determinată, într-o măsură importantă, de: A. regimul termic B. regimul precipitațiilor C. regimul termic și al precipitațiilor
78.	<i>Quercus robur</i> are: A. înrădăcinarea este pivotant-trasantă, mult ramificată B. înrădăcinarea este pivotant-trasantă, destul de superficială. C. înrădăcinarea este pivotantă, mai puternică decât la celelalte specii de stejar, putând pătrunde la 8-10 m adâncime.
79.	Fructele speciei <i>Quercus frainetto</i> sunt: A. achene ovoidal-elipsoidale, dispuse câte 2-8 la un loc, de până la 2,5 cm, în cupe sesile sau foarte scurt pedunculate, lat conice, de 0,6-1,2 cm înălțime, sesile, cu solzii liniar lanceolați, lacși, dezlipiți de peretele cupei, bruni-gălbui-tomentoși B. samare turtite, eliptice-obovate, 1.5-2 cm, cu vârful aripioarei divizat, sămânța fiind plasată excentric spre vârf C. păstăi dehiscente, 5-10 cm, cu 3-10 semințe negricioase ce au tegument tare, necesitând forțare
80.	<i>Quercus robur</i> are: A. coroană ovoidă, deasă, cu ramurile principale îndreptate în sus B. coroana largă, neregulat întreruptă, cu ramuri puternice, noduroase, evident întinse orizontal C. coroana este neregulată, afânată, cu numeroase ramuri subțiri cepoartă lujerii pendenți
81.	<i>Acer pseudoplatanus</i> prezintă: A. ritidom subțire, solzos, brun sau brun-gălbui, care se exfoliază în plăci de mărimi și forme variabile b) ritidom relativ subțire, brun întunecat sau cenușiu, neexfoliabil, mărunț crăpat longitudinal, frecvent cu pete albicioase c) ritidom gros, format de timpuriu, cenușiu-gălbui, superficial și neregulat crăpat, friabil, frecvent cu pete albicioase
82.	Ritidomul la <i>Quercus frainetto</i> este: A. cenușiu-închis, relativ subțire, mărunț și regulat brăzdat, aspru, nefriabil B. cenușiu-negricios, brăzdat longitudinal, potrivit de gros, solzos, moale, friabil C. brun-negricios, pietros, gros, adânc brăzdat longitudinal și transversal, neregulat
83.	<i>Quercus robur</i> are: A. frunze ovat eliptice, 5-10 cm, eliptice, la bază rotunjite, fidate B. frunze mici, aciculare, dispuse pectinat C. frunze de 6-20 cm, variabile, obovate sau oblong-obovate, cu lățimea maximă în 1/3 superioară, la vârf rotunjite, la bază îngustate și auriculate, scurt pețiolate, sinuat-lobate până la penat-partite
84.	Florile la <i>Quercus robur</i> sunt: A. unisexual monoice, cele masculine grupate în amentzi, iar cele femele grupate în ciorchine câte 3-6 pe un peduncul lung de 3-8 cm; apar prin aprilie-mai. B. unisexual monoice, grupate în amentzi, apar primăvara devreme C. unisexual monoice, cele masculine sunt grupate în capitule pendente lung pedunculate, cele femele sunt câte două, rar trei, stau erect pe pedunculiscurți

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

85.	Fructele speciei <i>Quercus robur</i> sunt: A. dispuse câte 2-5 pe un peduncul lung, poartă denumirea de ghinde de 2-4 cm, este ovoid-alungită, brună-gălbuie B. sunt achene trimuchiate, brun-roșcate, cu peri și apendiculi subulați, țepoși C. achene mai mici, fiecare la baza unui involucru ce numai este trilobat ci ovat ascuțit, nesimetric, neregulat dințat
86.	Florile la <i>Robinia pseudoaccacia</i> se caracterizează prin: A. flori hermafrodite, galbene, de tipul 5, grupate în inflorescențe cimoase, pendente, cu petalele mai lungi decât sepalele, cu 50-80 stamine, 5-10 (11) staminodii spatulate, plăcut și intens mirositoare, inflorescența prezintă o bractee frunzoasă, sesilă sau scurt pedunculată B. flori poligame, andromonoice, grupate în corimbe erecte, galbene-verzi, apar prin aprilie-mai, cu puțin înaintea înfrunzirii; fructele sunt bisamare pendente, cu pedunculi lungi, cu nuculele turtite, aripile divergente, în unghi obtuz, lungi de 3-5 cm C. flori în formă de fluture, albe, foarte puternic și plăcut mirositoare, melifere, formând inflorescențe (raceme) bogate, de 10-25 cm lungime, la început erecte, apoi pendente
87.	<i>Quercus petraea</i> are: A. frunze mai mici, 2-5 cm, mărunț dublu serate, ciliate, pe dos pubescente, cu pețiol scurt și păros, B. frunzede 8-16 cm, rombic-obovate, variabile, cu lățimea maximă în 1/2 superioară, cuneate, la vârf îngustate C. frunzeovat eliptice, 5-10 cm, acuminate, la bază rotunjite, dublu serate, pe dos sericeu păroase
88.	În România <i>Quercus robur</i>: A. este specie de câmpie și deal și participă la constituirea pădurilor de șleau B. formează tufărișuri pe coastele înșorite împreună cu stejarul pufos C. ocupă în prezent circa 130 000 ha (2%), alcătuiind arborete pure sau amestecuri în regiunea de câmpie și dealuri joase.
89.	<i>Robinia pseudoaccacia</i> are: A. frunze ovat eliptice, 5-10 cm, acuminate, la bază rotunjite, dublu serate, pe dos sericeu păroase B. frunze palmat compuse, cu 5-7 foliole mari, sesile, obovate, cuneate, acuminate, crenat-serate; pețiolul este lung de 15-20 cm C. frunze imparipenat-compuse, cu 7-19 foliole eliptice, 3-5 cm, întregi, mucronate, glabre sau pubescente, apar târziu, prin mai
90.	<i>Quercus cerris</i> are: A. înrădăcinarea este pivotantă, cu mare putere de penetrare a solurilor compacte B. înrădăcinarea este pivotant-trasantă, destul de superficială. C. înrădăcinarea este pivotant-trasantă, mult ramificată
91.	<i>Quercus cerris</i> prezintă: A. scoarța formează de timpuriu un ritidom gros, pietros, negricios, cu fundul crăpăturilor roșu-cărămiziu B. scoarța netedă, cenușiu-verzuie, subțire și nu formează ritidom C. scoarța cenușie, subțire, netedă
92.	<i>Quercus cerris</i> are: A. coroană ovoidă, deasă, ce acoperă bine solul B. coroana ngustă, cu ramuri concentrate spre vârf, are frunziș bogat C. coroana este neregulată, afânată, cu numeroase ramuri subțiri ce poartă lujerii pendenți

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

93.	<i>Quercus petraea</i> este: A. arbore indigen, de mărimea I-a, ce poate atinge 45 m B. arbore indigen, de mărimea a II-a, ajungând până la 25 m C. arbore indigen de mărimeal, ce atinge 80 m înălțime și 1 m diametru
94.	<i>Populus alba</i> are: A. înrădăcinarea în primii 5-6 ani este pivotantă, apoi fasciculată cu ramificații laterale B. înrădăcinarea este superficială C. înrădăcinarea este destul de profundă, cu numeroase rădăcini laterale
95.	<i>Populus alba</i> prezintă: A. scoarța netedă, cenușiu-verzuie, subțire și nu formează ritidom B. scoarța albă cenușie, mult timp netedă; la bătrânețe formează la bază un ritidom negricios, pietros, cu crăpături aproximativ rombice C. scoarța brună, subțire, solzoasă
96.	În România, corologia speciei <i>Quercus pubescens</i> cuprinde teritorii din următoarele regiuni: A. Dobrogea, Muntenia și Oltenia; B. Dobrogea, sudul Moldovei, Muntenia și Oltenia; C. Dobrogea, sudul Moldovei, Muntenia, Oltenia și Transilvania.
97.	<i>Salix alba</i> are: A. frunze ovate eliptice, 5-10 cm, acuminate, la bază rotunjite, dublu serate, pe dos sericeu păroase B. frunze mai mici, 2-5 cm, mărunț dublu serate, ciliate, pe dos pubescente, cu pețiol scurt și păros, C. frunze lanceolate, 4-10 cm, prelung acuminate sau acute, cuneate, mărunț serate, la început mățos păroase pe ambele fețe, apoi numai pe dos; scurt pețiolate, stipelele cad devreme
98.	Florile la <i>Quercus cerris</i> sunt: A. unisexual monoice, grupate în amenturi pendenți B. unisexual monoice, grupate în raceme C. unisexual monoice, cele masculine grupate în amenturi, iar cele femele câte 1-5, apar prin mai
99.	Fructele speciei <i>Quercus cerris</i> sunt: A. achene de 8-10 mm, verzi la început, brune după coacere, lat ovoide, turtite, costate longitudinal B. sunt sesile sau scurt pedunculat, 4-5 cm, protejate 1/2-2/3 într-o cupă lemnoasă cu numeroși solzi lemnoși, alungiți, ghimpoși, recurbați, neregulați C. achene mai mici, fiecare la baza unui involucriu ce numai este trilobat și ovat ascuțit
100.	În România <i>Quercus cerris</i>: A. este specie de câmpie și deal și participă la constituirea pădurilor de șleau, alături de stejar, gorun, ulm de câmp, jugastru etc. B. este o specie montană C. apare în zona de silvostepă din Muntenia, Oltenia, urcând în zona colinară la 500-600 m, iar în vestul Transilvaniei și Banat devine frecvent, în munții Apuseni, urcă la 900-1000 m

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

GRILE EXAMEN DIPLOMĂ - SESIUNEA IULIE 2025

DISCIPLINA: ÎMPĂDURIRI

Nr. crt.	ENUNȚ ȘI VARIANTE DE RĂSPUNS
1.	<i>Desimea unei culturi forestiere reprezintă:</i> a) numărul maxim de exemplare (puieți plantați sau proveniți din semănături directe) la unitatea de suprafață (hectar); b) numărul minim de exemplare (puieți plantați sau proveniți din semănături directe) la unitatea de suprafață (hectar); c) numărul optim de exemplare (puieți plantați sau proveniți din semănături directe) la unitatea de suprafață (hectar).
2.	<i>Pentru împădurire, lucrarea solului pe toată suprafața (desfundarea, arătura, etc.) este indicată:</i> a) pe terenuri inundabile situate în zona dig-mal a Dunării, fără înclinare, cu soluri argiloase; b) pe terenuri situate la câmpie și coline, cu înclinare până la 12°, cu soluri înțelenite; a) pe terenuri situate la munte, cu înclinare peste 20°, cu soluri scheletice.
3.	<i>Instalarea vegetației forestiere prin metoda plantațiilor este posibilă:</i> a) numai toamna, după căderea frunzelor, evitând perioada în care solul este înghețat sau acoperit de zăpadă; b) doar în timpul repausului vegetativ - toamna după căderea frunzelor sau primăvara înainte de desfacerea mugurilor, evitând însă perioada în care solul este înghețat sau acoperit de zăpadă; c) numai primăvara, după desfacerea mugurilor, dacă solul nu este acoperit de zăpadă.
4.	<i>Culturile forestiere constituite din specia salcâm starea de masiv se realizează după vârsta de:</i> a) 5-6 ani; b) 3-4 ani; c) 7-8 ani.
5.	<i>Speciile arborescente de primă mărime capabile de a realiza, în stațiunea respectivă, plafonul superior al arboretului se încadrează în categoria:</i> a) specii principale; b) specii secundare; c) specii pentru protecția și ameliorarea solului.
6.	<i>Speciile arborescente de mărimea a doua sau a treia care formează al doilea etaj al arboretului se încadrează în categoria:</i> a) specii principale; b) specii secundare; c) specii pentru protecția și ameliorarea solului.
7.	<i>Specii care se regenerează ușor prin butași lignificați și se pot instala prin introducerea directă a butașilor la locul definitiv:</i> a) sălcii, anini, plop euramericani și altele; b) paltini și frasini; c) ulmi și tei.
8.	<i>Semănăturile directe se realizează, în special, la:</i> a) brad, molid, cvercinee, pin negru și mesteacăn; b) salcâm, frasin, anin; c) fag, acerinee, salcie.

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

9.	Controlul anual al regenerărilor, <i>etapa a II-a</i> , care se execută în suprafețele care se regenerează în totalitate pe cale artificială, începe după trecerea unui sezon de vegetație: a) de la executarea completării regenerării naturale; b) de la executarea împăduririlor; c) de la executarea completării regenerării naturale.
10.	La foioase, starea de masiv pentru regenerările naturale se consideră realizată în situația în care coroanele puieților se ating în proporție de: a) minimum 80%; b) maximum 80% c) minimum 50%.
11.	Receperea puieților poate fi aplicată: a) puieților normali (de talie mică) de foioase, care au capacitate de lăstărire; b) puieților de talie mijlocie de foioase, folosiți în lucrări de refacere-substituire; c) puieților normali (de talie mică) de rășinoase.
12.	În cazul culturilor forestiere cu reușita nesatisfăcătoare, lucrarea de împădurire se reface integral dacă procentul de menținere (prindere) a puieților este: acestea sunt declarate total compromise, refacându-se integral.este actul normativ adoptat de: a) mai mic de 20%; b) mai mic de 30%; c) mai mic de 10%.
13.	Starea de masiv se declară în momentul în care aceasta se realizează: a) pe minim 80 % din suprafața regenerării analizate; b) pe minim 50% din suprafața regenerării analizate; c) pe întreaga suprafață a regenerării analizate.
14.	Coborârea altitudinală a molidului și extinderea sa în afara arealului natural este posibilă până în: a) etajul fagului; b) etajul gorunului; c) etajul stejarului.
15.	Instalarea artificială a laricelui, indiferent de zona fitoclimatică și condițiile locului de împădurit se face: a) prin plantații și prin semănături directe; b) numai prin plantații cu puieți produși în pepinieră; c) numai prin semănături directe cu semințe de calitate superioară.
16.	Speciile din genul <i>Quercus</i> recomandate pentru instalarea culturilor forestiere în stațiuni forestiere corespunzătoare deoarece au producții mari și furnizează lemn de cea mai bună calitate sunt: a) gorunul și stejarul pedunculat; b) gorunul și gârnița; c) gârnița și stejarul pedunculat.
17.	Instalarea salcâmului pe cale artificială se face: a) atât prin semănături directe cât și prin plantații; b) numai prin semănături directe; c) numai prin plantații.
18.	Principala metodă de instalare a culturilor forestiere în lucrări de împădurire vizând reconstrucția ecologică a arboretelor degradate o constituie: a) plantațiile; b) semănăturile directe; c) regenerarea naturală.

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

19.	Instalarea culturilor în scopul reconstrucției pe baze ecologice a arboretelor intens afectate de uscare se poate face: a) prin semănături directe sau plantații; b) numai prin semănături; c) numai prin plantații.
20.	În cazul reînălțării vegetației forestiere pe terenuri de curând despădurite, modalitatea de realizare a compozițiilor de regenerare este: a) împăduriri propriu-zise; b) reîmpăduriri; c) completarea regenerărilor naturale.
21.	În cazul instalării culturilor forestiere pe terenuri pe care pădurea nu a existat anterior sau de pe care a fost înlăturată de multă vreme, de regulă, o perioadă de amenajare de 5/10 ani, modalitatea de realizare a compozițiilor de regenerare este: a) împăduriri propriu-zise; b) reîmpăduriri; c) completarea regenerărilor naturale.
22.	Alegerea speciilor în vederea realizării unor culturi forestiere corespunzătoare condițiilor staționale și funcțiilor social-economice atribuite se stabilește în funcție de: a) compoziția-țel optimă; b) compozițiile de regenerare; c) fișa stațională.
23.	Tehnica de împădurire prin care se instalează majoritatea culturilor forestiere din România este reprezentată de: a) semănăturile directe; b) butășirile directe; c) plantarea.
24.	Pentru pădurile cu rol principal de producție, alegerea speciilor trebuie fundamentată pe: a) principii ecologice; b) principii ecosistemice; c) principii economice.
25.	Raportat la funcția atribuită în cultura de amestec, speciile lemnoase din compoziția de regenerare (formula de împădurire), speciile arborescente de primă mărime capabile de a realiza, în stațiunea respectivă, plafonul superior al arboretului se încadrează la categoria: a) specii principale; b) specii secundare ; c) specii pentru protecția și ameliorarea solului.
26.	Raportat la funcția atribuită în cultura de amestec, speciile lemnoase din compoziția de regenerare (formula de împădurire), speciile arborescente de mărimea a doua sau a treia care formează al doilea etaj al arboretului se încadrează la categoria: a) specii principale; b) specii secundare ; c) specii pentru protecția și ameliorarea solului.
27.	Lucrarea solului pe toată suprafața (desfundarea, arătura) pentru împădurire este indicată pe terenuri: a) cu înclinare până la 12°, situate la câmpie și coline, cu soluri înțelenite; b) cu înclinare până la 12°, situate la munte, cu soluri înțelenite; c) cu înclinare peste 12°, situate la câmpie și coline, cu soluri înțelenite.

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

28.	În condiții de relief accidental specific regiunilor de deal și de munte, factorul principal în funcție de care se stabilește modul de pregătire a solului pentru împădurire este: a) înclinarea terenului b) expoziția; c) gradul de întelenire.
29.	La pregătirea solului pentru împăduriri, în cazul pregătirii solului în tablii, desfundarea și afânarea solului se realizează pe porțiuni de teren de formă patrată sau dreptunghiulară, având dimensiuni: a) de la 0,5/0,5 m până la 1,0 x 1,0 m; b) de la 2,0/2,0 m până la 3,0 x 4,0 m; c) de la 1,0/1,0 m până la 2,0 x 3,0 m.
30.	Plantarea pe mușuroi se aplică: a) în cazul terenurilor în care apa freatică se află foarte aproape de suprafața solului; b) în cazul terenurilor din zone aride a căror soluri suferă de o uscare accentuată la suprafață; c) în terenuri al căror sol a fost supus lucrărilor de pregătire în prealabil.
31.	Instalarea vegetației forestiere prin metoda plantațiilor, în cazul folosirii puietilor cu rădăcini neprotejate, este posibilă doar: a) în timpul repausului vegetativ; b) în timpul sezonului de vegetație; c) primăvara, după începerea sezonului de vegetație.
32.	Pe terenurile de împădurit, pentru instalarea culturilor forestiere prin metoda semănăturilor directe, procedeul mai des aplicat este: a) semănarea în rânduri; b) semănarea în cuiburi; c) semănarea prin împrăștiere.
33.	Potrivit specialiștilor, sadele de plop se dezvoltă: a) mai puțin bine decât puietii, iar ritmul de creștere este mai slab; b) mai bine decât puietii, iar ritmul de creștere este mai accelerat; c) la fel de bine ca puietii, iar ritmul de creștere este la fel de accelerat.
34.	Faza de adaptare reprezentată de perioada de la declanșarea procesului de germinare, apariția plantulelor la suprafața solului (răsărirea), creșterea până la lignificarea acestora corespunde instalării unei culturi forestiere prin metoda: a) butășiri directe; b) plantații; c) semănături directe.
35.	Pentru speciile ale căror fructe au fost recoltate „în pârgă” (acerinee, frasin) sunt indicate semănăturile executate: a) toamna; b) primăvara; c) atât toamna, cât și primăvara.
36.	Împăduririle prin butășire directă se aplică pentru speciile de: a) sălcii și plop; b) rășinoase; c) stejari.
37.	La specia salcâm, starea de masiv se realizează după: a) 5-6 ani de la plantare; b) 1-2 ani de la plantare; c) 3-4 ani de la plantare.

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

38.	Controlul regenerărilor se execută în fiecare an, în perioada: a) 1 ianuarie – 31 martie; b) 1 iulie – 30 septembrie; c) 1 septembrie-31 decembrie.
39.	După trecerea a câte sezoane de vegetație de la executarea tăierii definitive, în cazul regenerării naturale integrale, începe executarea etapei a II-a a controlului anual al regenerărilor: a) un sezon de vegetație b) două sezoane de vegetație; c) trei sezoane de vegetație.
40.	Pentru regenerările realizate pe cale artificială și mixte, suprafețele de control anual al regenerărilor se amplasează în teren: a) la data încheierii acțiunii de împădurire; b) la data începerii acțiunii de împădurire; c) la data executării controlului anual.
41.	În cazul suprafețelor regenerate natural, suprafețele de control anual al regenerărilor se amplasează în teren: a) la data încheierii acțiunii de împădurire; b) la data începerii acțiunii de împădurire; c) la data executării controlului anual.
42.	Potrivit reglementărilor în vigoare, controlul anual al regenerărilor se execută în: a) 2 etape; b) 3 etape; c) 4 etape.
43.	Obiectul controlului anual al regenerărilor îl constituie: a) numai suprafețele regenerate pe cale naturală, care nu au realizat starea de masiv. b) toate suprafețele regenerate pe cale naturală, mixtă sau artificială, care nu au realizat starea de masiv; c) numai suprafețele regenerate pe cale artificială, care nu au realizat starea de masiv.
44.	Reușita regenerărilor artificiale se determină prin raportare: a) atât la numărul total de puieți plantați, cât și la numărul total de puieți plantați din speciile principale de bază și de amestec; b) la numărul total de puieți plantați din speciile principale de bază și de amestec; c) la numărul total de puieți plantați din speciile principale de bază.
45.	Starea de masiv pentru regenerările naturale se consideră realizată, la foioase, când coroanele puieților se ating în proporție de: a) minimum 80%; b) minimum 70%; c) minimum 50%.
46.	Receperea puieților apare frecvent necesară: a) numai în plantații; b) numai în semințișuri naturale și a celor provenite din semănături directe; c) nu numai în plantații ci și în semințișuri naturale sau a celor provenite din semănaări directe.
47.	Pentru pierderile uniform distribuite, completările devin obligatorii și trebuie efectuate în primii doi ani de la plantare, numai în cazul când reușita este: a) sub calificativul „foarte bună”; b) sub calificativul „bună”; c) sub calificativul „satisfăcătoare”.

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

48.	La instalarea culturilor forestiere din zona montană, molidul (<i>Picea abies</i> L.) trebuie introdus în compozițiile de împădurire ca specie principală de bază, într-o proporție de: a) 70-80%; b) 60-70%; c) 50-70%.
49.	Se recomandă ca ponderea bradului (<i>Abies alba</i> Mill.) în compozițiile de împădurire să nu depășească; a) 80%; b) 50%; c) 30%.
50.	Instalarea artificială a laricelui (<i>Larix decidua</i> Mill.), indiferent de zona fitoclimatică și condițiile locului de împădurit, se face: a) numai prin semănături directe; b) atât prin semănături directe, cât și prin plantații; c) numai prin plantații cu puieti produși în pepinieră.
51.	În lucrări de substituire a unor arborete de productivitate scăzută, localizate în stațiuni de bonitate inferioară pentru speciile constituate, este indicată cultura pinului silvestru (<i>Pinus sylvestris</i> L.) în amestec cu speciile locale, ca specie principală de bază cu o pondere de participare în compoziția de regenerare de: a) 60-70%; b) 50-60%; c) 30-50%.
52.	Instalarea culturii duglasului se face prin: a) semănături directe; b) plantații; c) prin semănături directe și prin plantații.
53.	Pentru producerea puietilor de fag (<i>Fagus sylvatica</i> L.), semănăturile în pepinieră se fac: a) toamna, în cursul lunii octombrie; b) toamna, în cursul lunii noiembrie; c) primăvara, de regulă cu semințe preîncolțite.
54.	Culturile de specii de stejari (<i>Quercus</i> sp.) se pot instala pe cale artificială cu bune rezultate: a) numai prin semănături directe; b) numai prin plantații; c) atât prin semănături directe, cât și prin plantații.
55.	Puietii de plopi euroamericani, indeosebi cei cultivați în Lunca Dunării, trebuie plantați: a) la aceeași adâncime la care au fost în pepinieră; b) cu 20-50 cm mai adânc decât au fost în pepinieră; c) cu 20-50 cm mai puțin adânc decât au fost în pepinieră.
56.	Instalarea culturilor de castan comestibil (<i>Castanea sativa</i> Mill.) se face prin: a) plantații cu puieti produși în pepinieră; b) semănături directe; c) plantații cu butași.
57.	În compozițiile de împădurire, cireșul sălbatic (<i>Cerasus avium</i> L.) îndeplinește funcția de: a) specie principală de amestec; b) specie principală de bază; c) specie amelioratoare de sol.

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

58.	La instalarea culturilor de tei (<i>Tilia sp.</i>) se acordă preferință: a) semănăturilor directe; b) butășirilor directe; c) plantațiilor cu puieti produși în pepinieră.
59.	Indiferent de metoda de împădurire, culturile cu lipsuri grupate - mai mari de 4 puieti la un loc - sau cu pierderi din cauza calamităților vor fi completate sau refăcute: a) în maximum 1 an de la constatare; b) în maximum 2 ani de la constatare; c) în maximum 3 ani de la constatare.
60.	Indiferent de metoda de împădurire, în cazul refacerii culturilor cu pierderi din cauza calamităților completările se vor efectua:: a) în maximum un an de la înlăturarea factorului vătămător; b) în maximum 2 ani de la constatare; c) în maximum 3 ani de la constatare.
61.	În condiții favorabile de vegetație, frasinul comun (<i>Fraxinus excelsior</i> L.) se introduce în compoziția de regenerare ca: a) specie principală de bază, într-un procent de 85-90%; b) specie principală de bază, într-un procent de 65-70%; c) specie principală de amestec, într-un procent de 5-10%.
62.	Instalarea acerineelor pe cale artificială se face: a) de regulă, prin semănături directe; b) de regulă, prin plantații; c) de regulă, prin butășiri directe.
63.	Nucul negru (<i>Juglans nigra</i> L.) este o specie forestieră: a) puțin exigentă față de sol; b) neexigentă față de sol; c) exigentă față de sol.
64.	În culturile forestiere din România, folosirea stejarului roșu (<i>Quercus rubra</i> Michx.) este indicată: a) în amestec cu alte specii principale; b) ca specie principală de bază; c) ca specie de ameliorare a solului.
65.	În vederea instalării culturii de salcâm (<i>Robinia pseudacacia</i> L.) se impune pregătirea terenului și mobilizarea solului: a) în tablii; b) în vetre; c) pe toată suprafața.
66.	La instalarea culturii de salcâm (<i>Robinia pseudacacia</i> L.) pe cale artificială se recurge, întotdeauna, la: a) plantații; b) butășiri directe; c) semănături directe.
67.	Salcâmul (<i>Robinia pseudacacia</i> L.), fiind o specie repede crescătoare și cu un temperament de lumină, se cultivă în: a) arborete de amestec; b) subarboret; c) arborete pure.

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

68.	Refacerea presupune regenerarea artificială a pădurii pe întreaga suprafață după înlăturarea arboretului existent, adoptându-se în acest scop compoziții de împădurire în care: a) nu mai rămân specii din vechiul arboret; b) speciile din vechiul arboret rămân într-o pondere sub 50%; c) rămân preponderente speciile din vechiul arboret.
69.	Substituirea este metoda de reconstrucție ecologică prin care se urmărește: a) înlocuirea integrală sau în cea mai mare parte; b) înlocuirea în procent de maxim 50%; c) înlocuirea în procent de minim 25% a speciei sau speciilor din componența arboretelor de productivitate redusă, cu alte specii corespunzătoare stațiunii având valențe bioproductive și ecoprotective net superioare celor precedente.
70.	Instalarea culturilor forestiere în scop de refacere, substituie sau ameliorare se face: a) numai prin semănături directe; b) numai prin plantații; c) prin semănături directe sau prin plantații.
71.	Principala metodă de instalare a culturilor forestiere în lucrări de împădurire vizând reconstrucția ecologică a arboretelor degradate o constituie: a) plantațiile; b) semănăturile directe executate sub adăpost; c) semănăturile directe executate în teren deschis.
72.	Sub raport tehnologic, întemeierea de culturi forestiere stabile ecologic diferă în raport cu: a) specia; b) zona geografică; c) natura lucrărilor de reconstrucție.
73.	Prin lucrările de ameliorare a arboretelor se intervine: a) numai în biocenoza pădurii; b) numai în biotopul pădurii; c) în biocenoza și în biotopul pădurii.
74.	<i>Arboretele de productivitate redusă</i>, din cauza consistenței subnormale, se consideră că sunt <i>brăcuite</i> când: a) consistența este mai mică de 0,4; b) consistența este de 0,4 - 0,6; c) consistența este de 0,7-0,8.
75.	În silvostepă, la stabilirea compozițiilor de împădurire, în acțiunea de refacere-substituie a arboretelor cu productivitate redusă din arealul speciilor de stejari, trebuie acordată prioritate: a) stejarului brumăriu în detrimentul celui pufos; b) stejarului pedunculat în detrimentul celui pufos; c) gârniței în detrimentul celui pufos.
76.	Din considerente atât de ordin economic (evitarea disfuncționalității pădurii), cât și cultural (protejarea culturilor tinere de către arboretul existent), refacerea-substituirea arboretelor degradate, cu productivitate scăzută, din arealul speciilor de cvercinee se recomandă să se facă: a) într-o singură intervenție (repriză); b) etapizat, în 2-3 reprize; c) etapizat, în 3-5 reprize.

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

77.	Pentru arboretele degradate de cvercinee cu subarboret în care se remarcă și prezența speciilor secundare, precum și pentru arboretele derivate, pregătirea terenului și a solului în benzi late cu mijloace mecanizate: a) nu reclamă scoaterea cioatelor, în prealabil; b) nu reclamă scarificarea terenului, în prealabil; c) reclamă, în prealabil, scoaterea cioatelor și scarificarea terenului.
78.	Instalarea sub adăpost a culturilor prin semănături directe în scop de refacere a arboretelor slab productive de cvercinee sau de substituie a arboretelor derivate din arealul acestora se recomandă în cazul arboretelor slab productive cu consistența: a) peste 0,6; b) 0,4 - 0,6; c) sub 0,4.
79.	Prin intervențiile cu lucrări de refacere sau substituie a arboretelor afectate de uscări intense se urmărește, în principiu: a) reconstituirea tipului fundamental de pădure; b) obținerea de arborete de productivitate ridicată; c) obținerea de arborete rezistente la atacul bolilor și dăunătorilor.
80.	Într-un arboret de cvercinee, se recurge la refacerea integrală a arboretului, indiferent de vârstă, dacă arborii de cvercinee, sănătoși și cu stare de vegetație activă (neafecți de uscare) reprezintă: a) mai puțin de 50% din numărul corespunzător densității optime; b) mai puțin de 30% din numărul corespunzător densității optime; c) mai puțin de 20% din numărul corespunzător densității optime.
81.	În cazul arboretelor de amestec, se recurge la refacerea integrală a arboretului, indiferent de vârstă, dacă arborii de brad uscați reprezintă: a) peste 50% din numărul total al exemplarelor din speciile principale de bază și amestec; b) mai puțin de 50% din numărul total al exemplarelor din speciile principale de bază și amestec; c) peste 60% din numărul total al exemplarelor din speciile principale de bază și amestec.
82.	În stațiuni de productivitate inferioară pentru fag, înlocuirea acestei specii cu alte specii Capabile să producă biomasă superioară din punct de vedere cantitativ și calitativ, poate să ajungă până la: a) 50%; b) 60%; c) 70%.
83.	Dintre speciile de rășinoase indicate pentru ameliorarea compoziției făgetelor (înnobilare) se remarcă: a) pinul silvestru; b) bradul; c) pinul negru.
84.	Dintre speciile de foioase indicate pentru ameliorarea compoziției făgetelor (înnobilare) se remarcă: a) stejarul pedunculat; b) gorunul; c) paltinul de câmp.
85.	Dintre speciile de rășinoase indicate pentru ameliorarea compoziției făgetelor (înnobilare) se remarcă: a) pinul silvestru; b) laricele; c) pinul negru.

R O M Â N I A
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

86.	Dintre speciile de rășinoase indicate pentru ameliorarea compoziției făgetelor (înnobilare) se remarcă: a) pinul silvestru; b) pinul strob; c) pinul negru.
87.	Dintre speciile de foioase indicate pentru ameliorarea compoziției făgetelor (înnobilare) se remarcă: a) stejarul pedunculat; b) frasinul; c) paltinul de câmp.
88.	Dintre speciile de foioase indicate pentru ameliorarea compoziției făgetelor (înnobilare) se remarcă: a) stejarul pedunculat; b) paltinul de munte; c) paltinul de câmp.
89.	Culturile forestiere care se creează pentru ameliorarea terenurilor degradate își pot îndeplini rolul de verigă fundamentală: a) de la data înființării culturii forestiere; b) după primul an de la înființarea culturii; c) după realizarea stării de masiv.
90.	Compozițiile și tehnologiile de regenerare a pădurilor, precum și lucrările de întreținere a culturilor forestiere în luncile râurilor interioare și în Lunca Dunării sunt stabilite: a) numai pe grupe ecologice; b) numai pe grupe staționale; c) atât pe grupe ecologice, cât și pe grupe staționale.
91.	Stabilirea compoziției și schemei de regenerare se face: a) înainte de stabilirea grupei ecologice și a factorilor limitativi; b) după stabilirea grupei ecologice și a factorilor limitativi; c) concomitent cu stabilirea grupei ecologice și a factorilor limitativi.
92.	Asocierea speciilor forestiere în culturi se va face în funcție de: a) specificul stațional și destinația culturii; b) caracteristicile biologice ale speciilor; c) specificul stațional, caracteristicile biologice ale speciilor și destinația culturii.
93.	Pentru formațiile forestiere azonale (zăvoaie), unul dintre factorii limitativi este: a) deficitul de apă; b) conținutul scăzut de săruri solubile din sol; c) conținutul mare de humus.
94.	În lunci, culturile forestiere pure sunt recomandate pentru culturile de: a) salcâm, plop euramericani și salcie; b) stejar brumăriu, ulm și tei; c) frasin și anin.
95.	În luncile interioare din subzona stejarului poate fi cultivat cu succes: a) Populus "Robusta"; b) Populus "Serotina"; c) Chiparosul de baltă.

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

96.	Speciile ce pot fi folosite în luncile râurilor interioare inundabile sunt în primul rând : a) stejarul, frasinul și teiul; b) plopul, sălciile și aninii; c) nucul negru și chiparosul de baltă.
97.	În luncile râurilor din zona de deal, vegetația lemnoasă este formată, în principal, din: a) anin alb; b) anin negru; c) tei.
98.	În luncile râurilor din zona de munte, vegetația lemnoasă este formată, în principal, din: a) anin alb; b) anin negru; c) frasin.
99.	În cazul perdelelor forestiere pentru protecția digurilor și a malurilor se recomandă utilizarea cu prioritate a: a) plopului alb indigen; b) salciei albe; c) plopului negru.
100.	Din categoria speciilor forestiere introduse prin cultură în lunca inundabilă a Dunării, au înregistrat rezultate multumitoare numai: a) stejarul pedunculat și stejarul brumăriu; b) frasinul comun, frasinul pufos și salcâmul; c) plopul euramerican.

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

GRILE EXAMEN DIPLOMĂ - SESIUNEA IULIE 2025

DISCIPLINA: SILVICULTURĂ

Nr. crt.	ENUNȚ ȘI VARIANTE DE RĂSPUNS
1.	Precizați, potrivit reglementărilor în vigoare, despre care mod de regenerare a unui arboret este vorba în următorul text: <i>procesul de instalare a unei noi generații de arbori, care se realizează natural din lăstari ori drajoni sau prin germinarea semințelor ajunse în mod natural pe sol:</i> a) regenerare naturală; b) regenerare artificială; c) regenerare mixtă.
2.	Influența pădurilor asupra regimului apelor (rolul hidrologic) se realizează prin: a) absorbția apelor de suprafață și regularizarea debitelor lichide; b) îmbogățirea solului în elemente asimilabile; c) împiedică evaporarea apei din sol.
3.	Potrivit <i>Clasificării Kraft pentru arborete echiene și monoetajate în funcție de aprecierea vizuală a înălțimii și a poziției coroanelor arborilor în coronament</i> , <u>arborii cei mai înalți din arboret și cu coroanele cele mai bine dezvoltate</u> sunt: a) dominanți; b) predominanți; c) codominanți.
4.	În cazul regenerărilor naturale sau însămânțărilor artificiale se consideră cu regenerarea asigurată porțiunile pe care există: a) cel puțin un lăstar de tulpină la 4 m ² ; b) cel puțin 3 puiet/m ² ; c) cel puțin 5 puiet/m ² .
5.	În cazul regenerărilor din lăstari se consideră cu regenerarea asigurată porțiunile pe care există: a) cel puțin un lăstar de tulpină la 4 m ² ; b) cel puțin 3 lăstari de tulpină la 4 m ² ; c) cel puțin 5 lăstari de tulpină la 4 m ² .
6.	Care din caracteristicile următoare sunt caracteristici ale arboretului în structură verticală: a) profilul arboretului; b) consistența; c) densitatea arboretului.
7.	După modul de regenerare arboretele se diferențiază în: a) arborete echiene; b) arborete pluriene; c) arborete din sămânță (de codru).
8.	Arborii din pădure comparativ cu cei crescuți izolat au indicii lor de zveltețe cu valori: a) mai ridicate; b) mai mici; c) relativ egale.

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

9.	<i>Indicele de desime sau procentul de reușită</i> se determină pentru: a) culturi silvice obținute prin regenerări naturale în care s-a realizat starea de masiv; b) culturi silvice obținute prin regenerări artificiale în care s-a realizat starea de masiv; c) semințișuri, lăstărișuri sau plantații în care nu s-a realizat starea de masiv.
10.	Care din caracteristicile de mai jos sunt caracteristici calitative ale arboretului: a) modul de regenerare; b) compoziția; c) vârsta.
11.	Creșterea în grosime a arborilor începe primăvara: a) mai târziu decât creșterea în înălțime; b) mai devreme decât creșterea în înălțime; c) concomitent cu creșterea în înălțime.
12.	Modul general de gospodărire a unei păduri, bazat pe regenerarea din sămânță, reprezintă: a) regimul codrului; b) regimul crângului; c) regimul silvic.
13.	În transferul de substanță și energie dintr-un ecosistem forestier rolul fundamental îl are: a) subarboretul; b) pătura erbacee; c) arboretul.
14.	Straturile ecosistemului forestier în care predomină componentele anorganice sunt: a) arboretul și subarboretul; b) pătura erbacee și subarboretul; c) litiera și solul.
15.	În România, în ceea ce privește pădurile formate din specii aparținând genului <i>Quercus</i> (păduri de cvercinee), cea mai mare întindere o au pădurile de: a) stejar (<i>Quercus robur</i>); b) gorun (<i>Quercus petraea</i>); c) cer și gârniță (<i>Quercus cerris</i> , <i>Quercus frainetto</i>).
16.	Într-un ecosistem forestier (pădure), speciile de plante și animale formează împreună: a) biocenoza pădurii; b) geotopul pădurii; c) ecotopul pădurii.
17.	În cazul unui ecosistem forestier (pădure), condițiile de mediu (staționale), precum: așezare geografică, relief, aer, climă, substrat, sol formează: a) biocenoza pădurii; b) geotopul pădurii; c) ecotopul pădurii.
18.	În cazul unui ecosistem forestier (pădure), condițiile ecologice, precum: radiație solară, apă, elemente chimice nutritive formează: a) biocenoza pădurii; b) geotopul pădurii; c) ecotopul pădurii.

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

19.	În cazul unui ecosistem forestier (pădure), forma de relief, altitudinea, expoziția, înclinarea terenului sunt: a) factori edafici; b) factori orografici; c) factori biotici.
20.	Caracteristicile care deosebesc pădurea de alte sisteme biologice sunt: a) durata ciclului de viață al arborilor; b) capacitatea de regenerare; c) prezența arborilor în stare gregară și mediul său specific.
21.	Cei mai importanți componenți ai ecosistemului forestier sunt: a) solul; b) pătura erbacee; c) arborii.
22.	Din punctul de vedere al însușirilor interne ale lemnului, comparativ cu arborii din pădure, arborii crescuți izolat formează un lemn cu inele anuale:: a) mai late și cu lățime inegală; b) mai late și cu lățime egală; c) mai înguste și cu lățime inegală.
23.	Potrivit <i>Clasificării Kraft pentru arborete echiene și monoetajate în funcție de aprecierea vizuală a înălțimii și a poziției coroanelor arborilor în coronament</i> , arborii cei mai înalți din arboret și cu coroanele cele mai bine dezvoltate se încadrează în: a) clasa arborilor predominanți; b) clasa arborilor dominanți; c) clasa arborilor codominanți.
24.	Potrivit <i>Clasificării Kraft pentru arborete echiene și monoetajate în funcție de aprecierea vizuală a înălțimii și a poziției coroanelor arborilor în coronament</i> , arborii cu înălțime apropiată de predominanți dar cu coroanele mai puțin dezvoltate se încadrează în: a) clasa arborilor predominanți; b) clasa arborilor dominanți; c) clasa arborilor codominanți.
25.	Potrivit <i>Clasificării Kraft pentru arborete echiene și monoetajate în funcție de aprecierea vizuală a înălțimii și a poziției coroanelor arborilor în coronament</i> , arborii copleșiți aflați în curs de uscare se încadrează în: a) clasa arborilor deperisați; b) clasa arborilor dominanți; c) clasa arborilor codominanți.
26.	După numărul speciilor participante, arboretele se clasifică în arborete pure dacă sunt alcătuite dintr-o singură specie sau când specia majoritară, preponderentă, are o pondere în suprafața de bază sau volumul arboretului de: a) cel puțin 50 %; b) cel puțin 70 %; c) cel puțin 90 %.

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

27.	După numărul speciilor participante, arboretele se clasifică în arborete amestecate dacă sunt alcătuite din două sau mai multe specii, în care fiecare specie participă cu în alcătuirea arboretului în proporție de: a) cel puțin 20 %; b) cel puțin 30 %; c) cel puțin 40 %.
28.	<i>Gradul de închidere a coronamentului (consistența)</i> , reprezentând partea din coronament în proiecție orizontală ocupată efectiv de coroane, se exprimă în zecimale: a) de la 1,0 la 0,1; b) de la 100 la 10; c) de la 10 la 1.
29.	După valoarea gradului de închidere al coronamentului (K), un arboret este cu consistență plină dacă: a) $K = 1,0$; b) $K = 0,7 - 0,9$; c) $K = 0,4 - 0,6$.
30.	După valoarea gradului de închidere al coronamentului (K), un arboret este cu consistență aproape plină dacă: a) $K = 1,0$; b) $K = 0,7 - 0,9$; c) $K = 0,4 - 0,6$.
31.	După valoarea gradului de închidere al coronamentului (K), un arboret este cu consistență rarită, luminat sau brăcuit dacă: a) $K = 1,0$; b) $K = 0,7 - 0,9$; c) $K = 0,4 - 0,6$.
32.	După valoarea gradului de închidere al coronamentului (K), un arboret este cu consistență degradată sau poienit dacă: a) $K = 0,1 - 0,3$; b) $K = 0,7 - 0,9$; c) $K = 0,4 - 0,6$.
33.	În lucrările de amenajare a pădurilor din România se consideră etajate numai arboretele în care diferența dintre înălțimile medii ale două etaje succesive este de cel puțin 25% din înălțimea etajului superior, iar masa lemnoasă (volumul) unui etaj are o pondere în masa (volumul) arboretului întreg de: a) cel puțin 30%; b) cel puțin 50%; c) cel puțin 10%.
34.	Arboretul care are un coronament cu profil continuu sau ondulat, respectiv coroanele arborilor sunt situate aproximativ la aceeași înălțime și se ating lateral între ele este un arboret: a) monoetajat; b) bietajat; c) plurien.

R O M Â N I A
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

35.	După modul de regenerare, un arboret este de codru dacă este provenit din sămânță în proporție de: a) cel puțin 30%; b) cel puțin 50%; c) cel puțin 70%.
36.	După modul de regenerare, un arboret este de crâng dacă este regenerat pe cale vegetativă în proporție de: a) cel puțin 30%; b) cel puțin 50%; c) cel puțin 70%.
37.	În cazul arboretelor echiene, clasa de producție se stabilește pentru fiecare specie în funcție de: a) vârsta și înălțimea medie; b) vârsta și diametrul de referință; c) diametrul de referință și înălțimea realizată.
38.	În cazul arboretelor pluriene, clasa de producție se stabilește pentru fiecare specie în funcție de: a) vârsta și înălțimea medie; b) vârsta și diametrul mediu; c) înălțimea realizată la diametrul de referință de 50 cm.
39.	În arboretele pluriene, clasa de producție se stabilește în funcție de înălțimea realizată la diametrul de referință de: a) 50 cm; b) 30 cm; c) 60 cm.
40.	Semințișul preexistent utilizabil (de viitor), care poate fi folosit cu ocazia apropiatei regenerări a pădurii, este constituit din specii valoroase și include puietți sănătoși și viguroși, cu o înălțime, la rășinoase, de: a) cel puțin 30 cm; b) cel puțin 50 cm; c) cel puțin 70 cm.
41.	Semințișul preexistent utilizabil (de viitor), care poate fi folosit cu ocazia apropiatei regenerări a pădurii, este constituit din specii valoroase și include puietți sănătoși și viguroși, cu o înălțime, la foioase, de: a) cel puțin 30 cm; b) cel puțin 40 cm; c) cel puțin 50 cm.
42.	Având în vedere materialul de regenerare utilizat în întemeierea pădurii cultivate, regenerarea generativă este o regenerare: a) sexuată; b) asexuată din butași; c) asexuată din sade..
43.	Vârsta la care începe fructificarea la gorun, în masiv, este de: a) 90-95 ani; b) 70-80 ani; c) 30-40 ani.

R O M Â N I A
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

44.	Având în vedere poziția ocupată de arbori (clasa <i>Kraft</i>) în structura verticală a pădurii, ajung mai repede la maturitate și fructifică mai intens arborii: a) predominanți; b) codominanți; c) dominanți.
45.	Regenerarea pădurii virgine are loc: a) numai din sămânță; b) numai pe cale vegetativă; c) atât din sămânță, cât și pe cale vegetativă.
46.	Regenerarea sub masiv a pădurii virgine care se poate produce în modul continuu este specifică pădurilor: a) pluriene, constituite din specii mai rezistente la umbră; b) relativ echine, constituite din specii de umbră; c) echine, constituite din specii de umbră.
47.	Speciile repede crescătoare și de lumină constituie starea de masiv: a) mai târziu decât cele încet crescătoare și rezistente la umbră; b) mai târziu decât cele repede crescătoare și rezistente la umbră; c) mai repede decât cele încet crescătoare și rezistente la umbră.
48.	Dezvoltarea arborilor și arboretelor este un proces: a) cantitativ; b) calitativ; c) cantitativ și calitativ.
49.	Etapa de dezvoltare a arborilor care începe cu momentul germinării seminței și răsării plantulei și se încheie odată cu formarea, pentru prima oară, a organelor de reproducere (flori și fructe) este: a) etapa embrionară; b) etapa tinereții; c) etapa maturității.
50.	Etapa de dezvoltare a arborilor care durează din momentul primei fructificații până când arborii ajung la o stare avansată de decrepitudine, caracterizată prin faptul că sporul de biomasă acumulată prin creștere (asimilație) devine inferior pierderilor prin dezasimilație, se constată putrezirea ramurilor și rădăcinilor, apariția scorburilor etc. este: a) etapa embrionară; b) etapa tinereții; c) etapa maturității.
51.	În cadrul etapei tinereții de dezvoltare a unui arboret, faza de dezvoltare care începe cu momentul apariției în masă a plantulelor și se încheie odată cu constituirea stării de masiv, când arborii trec de la existența izolată la starea gregară specifică noului arboret este faza de: a) semințis; b) desis; c) nuieliș.

R O M Â N I A
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

52.	În cadrul etapei tinereții de dezvoltare a unui arboret, faza de dezvoltare care începe odată cu constituirea stării de masiv și durează până la începerea elagajului natural este faza de: a) semințis; b) desis (hățiș); c) nuieliș.
53.	În cadrul etapei tinereții de dezvoltare a unui arboret, faza de dezvoltare care începe odată declanșarea elagajului natural al arborilor și se consideră încheiată când majoritatea arborilor componenți ajung la diametrul de cca 5 cm este faza de: a) semințis; b) desis (hățiș); c) nuieliș.
54.	Intensitatea eliminării naturale slăbește în mod treptat de la întemeierea arboretului către bătrânețe în cazul pădurii: a) echiene; b) relativ echiene; c) pluriene.
55.	Sucesiunea forestieră care se desfășoară pe durata mai multor decenii, uneori chiar și un secol, ca durată, este o succesiune: a) rapidă; b) lentă; c) seculară.
56.	După exigențele față de lumină (temperament), care din speciile următoare sunt specii de umbră: a) larice; b) brad; c) salcâm.
57.	După exigențele față de lumină (temperament), care din speciile următoare sunt specii de lumină: a) fag; b) brad; c) salcâm.
58.	În raport cu exigențele față de căldură, speciile cu exigențe medii față de căldură sunt specii: a) eutermie; b) mezoterme; c) oligoterme.
59.	În raport cu exigențele față de căldură, care din următoarele specii sunt eutermie; a) salcâmul; b) molidul; c) mesteacănul.
60.	În raport cu exigențele față de umiditate, speciile cu exigențe scăzute față de umiditate sunt: a) xerofite; b) mezofite; c) higrofitie.

R O M Â N I A
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

61.	Din punct de vedere al rezistenței la acțiunea vânturilor puternice, cele mai reziste arborete sunt arboretele: a) relativ echiene; b) echiene; c) pluriene.
62.	Din punct de vedere al exigențelor față de troficitatea minerală a solului, gorunul este o specie: a) eutrofă; b) mezotrofă; c) oligotrofă.
63.	Având în vedere tipologia stațiunilor forestiere, unitatea fundamentală este: a) tipul de stațiune; b) grupa de stațiuni; c) clasa de stațiuni.
64.	Tipul de ecosistem forestier este: a) unitate tipologică de bază; b) unitate tipologică de rang superior; c) unitate tipologică de rang inferior.
65.	Categoria de tehnologii specifică tratamentului tăierilor succesive este: a) tehnologii cu tăieri periodice, repetate la intervale mari; b) tehnologii cu tăieri periodice, repetate la intervale mari; c) tehnologii cu tăieri periodice unice, la intervale mari.
66.	Perioada (de regenerare), ca subdiviziune a ciclului în care urmează să se regenereze arboretele de codru regulat sau de crâng dintr-o parte a unității de producție, pentru arboretele de codru regulat este de: a) 25 – 30 la 40 – 60 de ani; b) 10 – 20 ani; c) 60 – 80 ani.
67.	Pădurea în care se păstrează cel puțin compoziția naturală a arboretului, din specii stațional autohtone, adică din specii care constituie în mod natural arboretele în stațiunea respectivă este: a) pădurea cultivată seminaturală; b) pădurea naturală; c) pădurea cultivată artificială.
68.	Care din lucrările următoare sunt lucrări pentru favorizarea instalării semințișului: a) receperea semințișurilor sau tinereturilor vătămate; b) descopleșirea semințișurilor; c) strângerea resturilor de exploatare.
69.	Care din lucrările următoare sunt lucrări pentru asigurarea dezvoltării semințișului: a) strângerea și îndepărtarea litierei groase; b) descopleșirea semințișurilor; c) strângerea resturilor de exploatare.
70.	Suprafața arboretelor prevăzută în amenajamentul silvic a fi parcursă cu lucrări de îngrijire și de conducere este: a) minimală; b) maximală; c) fixă (nemodificabilă).

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

71.	Răriturile, lucrări de îngrijire și conducere cu caracter sistematic, se execută în stadiile de dezvoltare: a) păriș, codrișor, codru mijlociu; b) desiș; c) nuieliș.
72.	Elagajul artificial, ca lucrare de îngrijire și conducere cu caracter special, se execută în stadiile de dezvoltare: a) prăjiniș, păriș; b) desiș; c) nuieliș.
73.	Scopul principal al executării degajărilor este: a) salvarea de coplășire și promovarea speciilor valoroase; b) reglarea desimii regenerărilor naturale excesiv de dese c) înlăturarea exemplarelor necorespunzătoare ca specie și conformare.
74.	Scopul principal al executării depresajelor este: a) salvarea de coplășire și promovarea speciilor valoroase; b) reglarea desimii regenerărilor naturale excesiv de dese c) înlăturarea exemplarelor necorespunzătoare ca specie și conformare.
75.	Momentul definitoriu ale începutului stadiului de dezvoltare <i>prăjiniș</i> este: a) începerea elagajului natural la majoritatea arborilor; diametrul mediu al arboretului >2cm; b) diametrul mediu al arboretului >5 cm; c) diametrul mediu al arboretului >10 cm.
76.	În raport cu suprafața de bază sau volumul extras la o intervenție, intensitatea puternică (forte) a lucrărilor de îngrijire și conducere are valoarea: a) peste 25%; b) 6-15%; c) 16-25%.
77.	În raport cu suprafața de bază sau volumul extras la o intervenție, intensitatea foarte puternică a lucrărilor de îngrijire și conducere are valoarea: a) peste 25%; b) 6-15%; c) 16-25%.
78.	Pentru arboretele de codru, față de vârsta exploatabilității tehnice a arboretului, răriturile se pot realiza până la vârste: a) mai mici cu 20 ani; b) mai mici cu 10 ani; c) mai mari cu 10 ani.
79.	Pentru arboretele de crâng, față de vârsta exploatabilității tehnice a arboretului, răriturile se pot realiza până la vârste: a) mai mici cu 10 ani; b) mai mici cu 5 ani; c) mai mari cu 10 ani.

ROMÂNIA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

80.	La rășinoase curățările nu se pot executa în perioada: a) 1 mai-31 iulie; b) 1 martie-31 mai; c) 1 decembrie-31 martie.
81.	În funcție de specie, starea arboretului, condițiile staționale și lucrările executate anterior, periodicitatea curățărilor variază: a) de la 1 la 2 ani; b) de la 3 la 5 ani; c) de la la 8 ani.
82.	Epoca optimă pentru aplicarea elagajului artificial este: a) toamna, septembrie- noiembrie; b) iarna, decembrie - februarie; c) la sfârșitul iernii, lunile martie și aprilie, cu câteva săptămâni înainte de intrarea în vegetație.
83.	Emondajul este o lucrare cu caracter special care se execută la exemplare de valoare de: a) molid, brad și larice; b) paltin, frasin și nuc negru; c) gorun, stejar pedunculat și plop selecționați.
84.	Tratamentul tăierilor progresive se aplică la regenerarea arboretelor de: a) molid; b) stejar pedunculat; c) plop selecționați.
85.	Perioada generală de regenerare la tratamentul tăierilor progresive este lungă și variază: a) între 15 și 30 de ani; b) între 5 și 10 ani; c) între 10 și 15 ani.
86.	Prin tăierile de dezvoltare (punere în lumină) se reduce treptat consistența arboretului până la: a) 0,5-0,6; b) 0,3-0,5; c) 0,2-0,4.
87.	În cadrul aplicării tratamentului tăierilor succesive, tăierea definitivă se poate executa numai când vârsta lor este de 6-10 ani la brad și 4-8 ani la fag și atinge și în ultimele porțiuni regenerare, înălțimi cuprinse între 30-80 cm și semințișurile de valoare s-au instalat uniform pe: a) minimum 80% din suprafața de regenerat; b) minimum 60% din suprafața de regenerat; c) minimum 50% din suprafața de regenerat.
88.	În cadrul aplicării tratamentului tăierilor succesive, intervalul de timp dintre momentul instalării semințișurilor și momentul punerii lor în plină lumină, prin înlăturarea totală a adapostului, pentru fiecare porțiune regenerată din cuprinsul arboretului, este de: a) peste 20 ani; b) până la 30 ani; c) până la 20 ani.

R O M Â N I A
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

89.	Tratamentul regenerărilor (tăierilor) succesive în margine de masiv permite promovarea în zone favorabile a unor specii valoroase sub raport silvicultural, cum ar fi: a) brad, fag, după caz paltin; b) molid, larice; c) stejari și frasini.
90.	În situațiile în care nu există pericolul de degradare a solului prin eroziune, alunecări sau înmlăștinări, tratamentul tăierilor rase pe parchete mici se aplică arboretelor situate pe terenuri cu înclinare până la: a) 25 grade; b) 15 grade; c) 10 grade.
91.	Tratamentul tăierilor rase în benzi se poate aplica în vederea regenerării naturale a unor arborete de molid, pin sau larice, situate pe terenuri cu înclinare până la: a) 25 grade; b) 15 grade; c) 35 grade.
92.	Tratamentul tăierilor rase în benzi va fi adoptat, cu precădere, pentru regenerarea naturală sau artificială a unor arborete de: a) molid, pin, plop, salcie selecționată, salcâm și anin; b) stejari, paltini și frasini; c) brad și larice.
93.	Tratamentul crângului simplu cu tăiere în scaun se aplică arboretelor de: a) salcie, supuse inundațiilor repetate; b) plop euroamericani; c) plop alb și plop negru.
94.	În cazul crângului cu tăiere în scaun mărimea parchetelor poate ajunge până la: a) 15 ha; b) 5 ha; c) 10 ha.
95.	La tăierile în crâng, pentru a se evita degradarea pădurilor de crâng, se va proceda la efectuarea de plantații cu puieți din sămânță după cel mult: a) 5 generații de lăstari; b) 2 generații de lăstari; c) 3-4 generații de lăstari.
96.	Pentru a nu se strica echilibrul ecologic, recoltarea de masă lemnoasă prin lucrările de conservare se face la intervale de timp de: a) 7-10 ani; b) 5-6 ani; c) 3-4 ani.
97.	Tăierile grădinarite și de transformare la grădinarit vor fi adoptate, potrivit schemei de alegere a tratamentelor, pe terenuri cu înclinare de până la: a) 25 grade; b) 15 grade; c) 35 grade.

R O M Â N I A
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA
FACULTATEA DE AGRONOMIE

Str. Libertății, nr. 19 cod. 200583, Tel./Fax 0251/41 84 75

www.agronomie.ucv.ro

98.	Pentru regenerarea arboretelor în gorunete și șleauri de deal cu gorun și stejar pedunculat, în cazul aplicării tratamentului tăierilor progresive, intervalul dintre tăieri (deschideri, punere în lumină și racordare) este de: a) 7-10 ani; b) 5-6 ani; c) 2-3 ani.
99.	Pentru regenerarea arboretele cu stejar pedunculat și stejereto - șleauri de luncă, condițiile optime pentru dezvoltarea semințișului se creează în ochiuri cu diametrul aproximativ de: a) înălțimea unui arbore; b) două înălțimi de arbore; c) trei înălțimi de arbore.
100.	Pentru regenerarea arboretelor în stejăretele de stejar brumăriu și de stejar pufos, în cazul aplicării tăierilor progresive în ochiuri, ochiurile au formă de elisă cu axa mare orientate pe direcția E-V iar lărgirea acestora trebuie să se facă: a) în partea sudică a lor; b) în partea nordică a lor; c) în partea vestică a lor.